

نقش عناصر غذایی در کاهش سال آوری و افزایش کمیت و کیفیت پسته

مریم آخرتی^۱، غلامحسین داوری نژاد^۲، سید فرامرزطیاری^۳، امیر لکزیان^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی دانشگاه فردوسی

۲- گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی - دانشگاه فردوسی مشهد

۳- استادیار گروه شیمی دانشگاه فردوسی مشهد

۴- استادیار گروه خاکشناسی دانشگاه فردوسی مشهد

پسته یکی از مهمترین محصولات باغی ایران است که در جهان از نظر طعم و مزه معروف است و طعم دلپذیر آن به نحوه تغذیه درختان و شرایط آب و هوایی بستگی دارد. به دلیل اهمیت تغذیه و اثر آن روی

کیفیت میوه پژوهشی در باغات پسته آستان قدس رضوی در شهرستان گناباد در سالهای ۸۴-۸۳ انجام شد. محصول این باغ به علت شرایط خاص حاکم بر منطقه، خاک، آب و شرایط آب و هوایی منطقه اندکی کمتر از سایر باغات استان است. EC آب آبیاری ۷-۱۲ هزار و خاک لومی شنی است. این طرح در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۶ تکرار و ۹ تیمار شامل محصول پاشی عناصر غذایی NPK + Fe و NPK + Mg و NPK + Ca و NPK + Mn و NPK + Cu و NPK + Zn و NPK + Fe + Mg + Ca + Mn + Cu + Zn و آب بعنوان شاهد و در سه مرحله ۱۵ روز بعد از تمام گل (اوایل اردیبهشت)، همزمان با شروع پر شدن مغز (اواخر خرداد) و یکماه قبل از برداشت محصول (اواخر مرداد) انجام شد و سپس اثر این عناصر روی صفات کمی و کیفی پسته از جمله درصد پوکی، ناخندانی، وزن خشک (نسبت تبدیل پسته به خشک) رشد رویشی و تعداد جوانه‌های گل سال بعد، سطح و کلروفیل برگها اندازه گیری شد. بعد از هر محلول پاشی برگ درختان جهت آنالیز شیمیایی به آزمایشگاه ارسال شد.

نتایج نشان می‌دهد که تیمار NPK + Zn بیشترین میوه‌های مغزدار و کمترین تعداد میوه‌های پوک را تولید کرده است. درختانی که دوبار محلول پاشی شده بودند تعداد میوه خندان و نسبت تبدیل بیشتری داشتند که در تیمار NPK + Ca و در مقایسه با شاهد تفاوت معنی داری داشت. تعداد پسته‌های پوک دو تیمار NPK + Cu بیشتر از سایر تیمارها بود و برگ تیمارهای NPK + Mn و NPK + Ca متوسط کلروفیل بیشتری داشتند. در این طرح نتایج آنالیز شیمیایی برگها و تغییرات کلروفیل برگ در اثر محلول پاشی و اثرات تیمارها در خصوصیات کمی و کیفی موجود بحث و بررسی خواهد شد.